

har sagt os: af de 3 Millioner vil 1 Million kunne være tilstrækkelig til at besørge den daglige Omsætning med, og de 2 Millioner ville kunne betragtes, som et Slags Reservesfond, det vil sige, som et saadant, der kan gjøres frugtbringende. Jeg siger: den ene Million er overordentlig rundelig ansat; jeg er overbevist om, at med de Forbindelsesmidler, der nu ere tilstede, med den Lethed, man har ved at vide, hvad der til enhver Tid er tilstede i de forskjellige Kasser, er en Million ganske overordentlig rundelig ansat, saa rundelig ansat, at det forekommer mig at være det Dobbelte af det Nødvendige. Men vi kunne heller ikke paa engang — det indrømmer jeg — komme til det Nødvendige; vi maae være betænkte paa, i den Henseende at lade en vis Rundelighed bestaae, og jeg er ogsaa gaaet ud fra den Forudsætning, at man, idetmindste i det første Aars Tid, vilde kunne betragte de 2 Millioner — det er jo en værdende Størrelse fra Dag til Dag — som det, der bragte os Frugt, og den ene Million derimod som det, der ikke bragte os Frugt, og jeg har tænkt mig Afregningen ved Aarets Slutning paa den ganske simple, almindelige Maade, der er let som Fod i Høse, og som læres i ethvert Handelsinstitut. Jeg har nemlig tænkt mig Afregningen paa den Maade, at man for hver Dags Postering paa den ene eller anden Side fører Renten tilgode; Summerne af denne Rente give ved Aarets Udlob Anledning til Balance, og i denne Balance lader man, ligesom til Fordeel for den Banquier, der har Pengesummen under Forvaltning, indtræde Renten af den Capital, der har været betragtet som død, som ikke productiv, for at have den paa rede Haand til de daglige Omsætninger. Det er disse ganske lette og fattelige Principer, der ligge til Grund for de Paragrapher, jeg har foreslaaet. Jeg sætter derved Finantsministeren istand til, om han vil, at skabe sig et eget Bogholderi og et eget Anvisningsvæsen, jeg lader det berøve paa ham, om han vil være tilfredsstillt med det, som det er, men isaaafald under den Forudsætning, at han med fuld Bevidsthed overtager Ansvaret derfor. Jeg overlader det til ham, om han paa visse Vilkaar vil komme overens med Monarchiets Finantsminister,

og den her i Loven ansatte Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt. kan jo forandres til en anden pCt., som staaer i et mere passende Forhold til den almindelige Disconto-Rente. Jeg overlader det til ham, om han, paa visse Betingelser og under visse Forhold, vil lade vor hele Pengebeholdning blive i de Kasser, hvor de nu ligge, saaledes at han kan disponere over dem gennem Anvisninger, ved at trække paa disse Kasser, og jeg overlader det endelig til ham at have Magt til, isald han ikke troer at kunne komme tilrette paa denne Maade, da at træffe en Foranstaltning, hvorved han vinder de samme Fordele. Naar den ærede Minister har troet, at der i saa Henseende var Banfælgeligheder for Haanden, saa maa jeg gjøre opmærksom paa en Ting, som jeg gjentagne Gange har nævnt her for de forskjellige Finantsministre, og det er, at der er et overordentlig stort Middel til at lette hele Omsætningen i Landet, lette Finantserne deres hele Hverv med Opkrævninger, sikkre dem for Farer med Hensyn til Kassebeholdninger og skaffe dem en passende og nyttig Indtægt af deres Kassebeholdninger, ved nemlig at stille Opkrævningen fra Udskrivningen af Skatter og træffe en Accord med et mægtigt og stærkt Syndicat af finantsielle Størrelser, som give den nødvendige Sikkerhed, deels med Hensyn til Opkrævningsvilkkaarene, deels med Hensyn til Forrentningen af alle overflydende Midler, og deels med Hensyn til, hvor stor en Sum et saadant Syndicat i paakommende Tilfælde skal kunne stille til Regjeringens Disposition, under den Forudsætning, at det saaer udleveret Skatteopkrævningen for en længere Fremtid. Dette er et overordentlig stort og virksomt Creditmiddel, som Regjeringer allerede for mange Aar tilbage have benyttet sig af. Ja, den ærede Minister ryster vel paa Hovedet, men det er dog virkelig et Middel, som Regjeringer med det allerstørste Held have benyttet sig af. Det er imidlertid ikke efter mit Forslag nogen nødvendig Betingelse, at dette skeer; det ligger ikke i Lovforslaget. Naar jeg nævner det, saa er det kun for, saameget det staaer i min Magt, at borttage den gjentagne Tale om Banfælgeligheder. Jeg er saa overbevist om, at der i Udforelsen